

Doorgaandonatie

Niet zomaar een blog over orgaandonatie, maar ook een zoektocht: zou ik zelf bij leven een orgaan afstaan?

"Je bent als donor niet dood, want aan dode organen heeft de medische wereld niks."

12 DECEMBER 2014 19 JANUARI 2015 ~ DOORGAANDONATIE

Jarenlang had hij een donorcodicil in zijn bezit, maar tegenwoordig is Ger Lodewick fel tegenstander van orgaandonatie. Hij beheert de website orgaandonor-neen.nl (<http://orgaandonor-neen.nl/index.html>) en schreef onlangs het boek '[Wat je over orgaandonatie zou moeten weten](http://www.succesboeken.nl/boeken/9789079872763/Wat-je-over-orgaandonatie-zou-moeten-weten#.VlrfhleG9Qs)' (<http://www.succesboeken.nl/boeken/9789079872763/Wat-je-over-orgaandonatie-zou-moeten-weten#.VlrfhleG9Qs>). Hij wil de tunnelvisie doorbreken, want volgens hem worden we massaal verkeerd voorgelicht over orgaandonatie. "De term hersendood heeft niets te maken met de werkelijke dood."

U bent donor geweest, waarom heeft u die keuze ooit gemaakt?

Laat ik voorop stellen dat ik nooit donor ben geweest, anders had ik hier niet gezeten. Ik heb van 1975 tot 1998 een donorcodicil in mijn bezit gehad. Destijds zag ik foldertjes bij de huisarts liggen en dacht: waarom niet? Natuurlijk geef ik toestemming, van mij mogen ze die organen hebben als ik dood ben. Er was toen nog geen donorregistratiesysteem zoals we dat nu kennen. Op dat stukje plastic stond dat je toestemming voor orgaandonatie gaf, er was nog geen algemeen registratiepunt.

Wanneer kwam u tot een ander inzicht?

Ik zat in de jaren negentig in een soort gespreksgroep waarin we praatten over allerlei onderwerpen. Op een avond was dat orgaandonatie, daar sprak iemand met een andere en voor mij nieuwe visie. 'Mijn lichaam is niet van jou' was de boodschap, daar hebben we toen over gediscussieerd. Sindsdien ben ik heel anders tegen dit onderwerp aan gaan kijken. Tegelijkertijd was de Tweede Kamer in 1996 bezig met het opzetten van een nieuw donorregistratiesysteem, dat volgde ik ook op de voet. Het was dus een combinatie van het inzicht dat ik op die avond kreeg en de actualiteit.

Wanneer bent u zich actief met dit onderwerp bezig gaan houden?

Vrij snel daarna. Bij een lezing van een antroposofische arts ontmoette ik iemand van de werkgroep orgaandonatie, daar heb ik me eind jaren negentig bij aangesloten. Uit deze werkgroep is uiteindelijk de Stichting Bezinning Orgaandonatie ontstaan waar ik zestien jaar lang voorzitter van geweest ben.

Op uw site orgaandonor-neen.nl is ondermeer te lezen dat de medische term 'hersendood' volgens u niet bestaat. Waarom niet?

Het is een misleidende term. Alleen levende organen kunnen getransplanteerd worden, en levende organen haal je uit levende mensen. Iemand die hersendood wordt verklaard is dus niet dood. Er zijn twintig tekenen van leven (<http://orgaandonor-neen.nl/hersendood/geen-sprake-van-stoffelijk-overscht.html>) die hersendode mensen vertonen. Hun bloed stroomt nog door hun lichaam omdat hun hart nog klopt, daarnaast is het bewustzijn nog aanwezig. Tijdens campagnes al de Donorweek wordt alsmaar geroepen: 'laat je registreren om je organen af te staan als je dood bent', maar dat klopt dus niet. Je bent als donor niet dood, want aan dode organen heeft de medische wereld niks.

Maar de hersenen bepalen toch alles in ons lichaam? Dus op het moment dat het brein onomkeerbaar beschadigd is, dan is iemand toch klinisch dood?

Nee, dat klopt dus niet. De medische wereld en de overheid verstrekken ons onjuiste en onvolledige informatie. Er zijn verhalen bekend van mensen die na maanden uit hun hersendode toestand zijn ontwaakt en vrouwen die in dezelfde toestand kinderen op de wereld hebben gezet. Ook is er een voorbeeld van een hersendode man die uit zijn comateuze toestand ontwaakte, terwijl de artsen het gesprek om zijn organen al dan niet af te staan al hadden gevoerd. Hij had alles gehoord. Dit soort dingen gebeuren omdat mensen niet dood zijn als ze hersendood worden verklaard. We worden misleid.

Maar waarom zou een arts het ene leven expres afbreken, om er een ander leven mee voort te zetten?

Ik twijfel niet aan de integriteit van de artsen en de verzorging die ze verlenen, maar de artsen in de Nederlandse transplantatiewereld zijn verdeeld in hokjes. De chirurg die de organen weghaalt bij de donor, is niet dezelfde chirurg die organen in een ander lichaam terugplaatst. Er is veel belang bij snel handelen en de druk om organen te transplanteren is hoog. Als je meteen met de behandeling begint, is de kans zeventig procent dat iemand die hersendood verklaard is gered kan worden. Maar dat gebeurt niet, omdat het belang om organen te transplanteren te groot is.

En hoe staat u tegenover de donatie van weefsels zoals de huid of bloedvaten?

Dat is een compleet ander verhaal. Om deze weefsels te kunnen transplanteren is het niet noodzakelijk dat er nog bloed door het lichaam stroomt. Een stuk huid of een hoornvlies kan dus gedoneerd worden als iemand echt dood is. Daar houd ik me verder ook niet mee bezig. Ik richt mijn kritiek op de donatie van de vitale organen, dus het hart, de nieren, lever, alvleesklier en longen. Maar ook bij het afstaan van deze weefsels heb ik geen goed gevoel, dus dat zou ik zelf nooit doen.

Wat zou er momenteel moeten veranderen binnen de Nederlandse medische wereld als het gaat om orgaandonatie?

Het eerste dat zou moeten veranderen, is dat de medische wereld juiste en volledige informatie moet verstrekken aan de overheid. De overheid heeft vervolgens de taak om deze informatie aan de bevolking door te spelen. Dat gebeurt nu niet en dat wringt het meest. De feiten over orgaandonatie moeten boven tafel komen. Over de interpretatie van deze feiten kan en mag met verschillen.

En zou er iets aan het huidige registratiesysteem moeten veranderen

Ja, er moet een systeem komen waarbij enkel persoonlijk toestemming voor orgaandonatie gegeven kan worden. Nu wordt aan de familie toestemming gevraagd als iemand niet geregistreerd staat in het donorregister, maar daar moet je hen op zo'n moment daar niet mee lastig vallen. Zeker omdat dit moment bijna altijd onverwacht komt, na bijvoorbeeld een ongeluk. Zij maken een groot drama mee, dus je kan de familie die keuze niet opdringen.

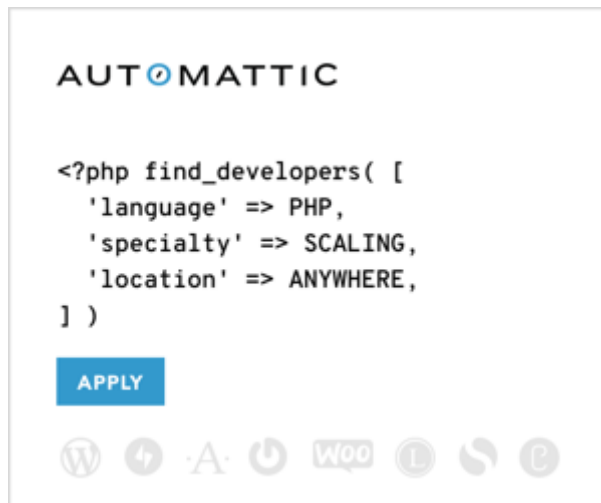
U bent – gok ik – dus geen voorstander van actieve donorregistratie

Nee, absoluut niet. Ik vind het ook een vreselijke naam, want het suggereert precies het tegenovergestelde. 'Actief' klinkt namelijk alsof je zelf in actie moet komen om je als donor te registreren. Veel mensen die niet geregistreerd staan in het donorregister hebben geen goed gevoel bij orgaandonatie. Hun onderbuik zegt eigenlijk dat ze er tegen zijn, maar ze hebben het alleen niet vastgelegd. Niemand mag beslissingen maken over het leven van een ander. Dat is onethisch.

Het is een gewetensvraag, maar stel u krijgt een ziekte en alleen door een orgaantransplantatie heeft u kans op overleven. Wat zou u dan doen?

Ik zou nooit een orgaan van iemand anders aannemen. Nooit. Als ik sterf is er maar één die doodgaat, en dat ben ik zelf.

Advertenties

DEZE ADVERTENTIE RAPPORTEREN

GEPLAATST IN INTERVIEW

ANTI-DONOR

GER LODEWICK

HERSENDOD

ORAANDONOR-NEEN

Een gedachte over ““Je bent als donor niet dood, want aan dode organen heeft de medische wereld niks.””

1. Pingback: Reality check. | doorgaandonatie

MAAK EEN GRATIS WEBSITE OF BLOG OP WORDPRESS.COM.